

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6CoE/8/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8708209215
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8708209215.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnej C. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX/XX, K. C., o vymoženie sumy 793,77 Eur s prísl., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č. k. 15Er 383/2008-14 zo dňa 26. 1. 2011 a uzneseniu Okresného súdu Poprad č. k. 15Er 383/2008-43 zo dňa 19. 5. 2014 jednohlasne takto

rozhodol:

I. Návrh na prerušenie konania **z a m i e t a**.

II. **P o t v r d z u j e** sa uznesenie č. k. 15Er 383/2008-14 zo dňa 26. 1. 2011 o čiastočnom zastavení exekúcie.

III. **P o t v r d z u j e** sa uznesenie č. k. 15Er 383/2008-43 zo dňa 19. 5. 2014 o zastavení exekúcie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením č. k. 15Er 383/2008-14 zo dňa 26. 1. 2011 Okresný súd Poprad (ďalej len „prvostupňový súd“) exekučné konanie čiastočne zastavil o vymoženie prevyšujúcej časti nad istinu 731,77 Eur a to v časti úroku z omeškania. Uznesením č. k. 15Er 383/2008-43 zo dňa 19. 5. 2014 zastavil z dôvodu, že sa uplatňuje právo zo spotrebiteľskej zmluvy a rozhodcovská doložka predstavuje neprijateľnú podmienku.

Oprávnený v odvolaní navrhol uznesenia zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Navrhol konanie prerušiť a predložiť vec Súdnemu dvoru Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“). Namietal, že exekučný súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci, nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, odňatie možnosti konať pred súdom, nedostatočné zistenie skutkového stavu a nesprávne právne posúdenie.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal vec bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvého stupňa, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

Prvostupňový súd teda v súlade so zákonom podrobil súdnej kontrole plnenie úrokov z omeškania. Označil 91,25 %-né úroky z omeškania za odporujúce zákona s poukazom na ust. § 369 ObZ, § 517 ods. 2 OZ a § 3 ods. 1 nariadenia a odvolací súd sa s týmto záverom stotožňuje. Platí totiž ustanovenie § 3 ods. 1 OZ, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie

bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Prvostupňový súd nemieni vymôcť plnenie z 91,25 % úroku pre rozpor so zákonom a odvolací súd sa s takýmto postupom plne stotožňuje

Na margo návrhu na prejudiciálne konanie, aby Súdny dvor rozhodol o otázke, či ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, odvolací súd poukazuje na judikatúru Súdneho dvora, ktorá nepodporuje právny názor oprávneného, a to napr. rozsudok Súdneho dvora Pannon C- 243/08, rozsudok Súdneho dvora Asturcom C- 40/08, rozsudok Súdneho dvora Freiburger Kommunalbauten C-237/02, rozsudok Súdneho dvora Mostaza Claro C-168/05.

Vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť, či zmluvná podmienka spĺňa kritériá požadované na to, aby ju bolo možné kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS ako nekalú (Rozsudok Súdneho dvora EÚ C-243/08 Pannon).

Pokiaľ sa oprávnený vo svojom návrhu na prerušenie exekučného konania opiera o ust. § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. je takéto zdôvodnenie jeho návrhu na prerušenie konania neakceptovateľné. Nemožno konštatovať narušenie princípu právnej istoty a princípu ochrany dôvery všetkých subjektov práva v právny poriadok v dôsledku aplikácie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a revízneho postupu tam uvedeného, a to aj za situácie absencie časovej limitácie takéhoto postupu. Tento postup je totiž namierený práve na posilnenie princípu právnej istoty a zamedzenia neoprávnených exekúcií.

Za tohto stavu odvolací súd návrh oprávneného na prerušenie konania v zmysle ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. zamietol.

Rozhodujúcou právnou otázkou, ktorú správne súd prvého stupňa aj bez návrhu prioritne riešil, je otázka platnosti rozhodcovskej doložky (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 3Cdo 146/2011, 6Cdo 143/2011, 2Cdo 245/2010, uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach IV. ÚS 55/2011, IV. ÚS 60/2011 a nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 2164/10 zo dňa 1.11.2011).

Odvolací súd nevidí dôvod na odklon od spoločného stanoviska občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Krajského súdu v Prešove z 27.9.2010 ani právneho názoru, ktorý by mal byť oprávnenému známy z uznesení odvolacieho súdu sp. zn. 6CoE 73/2012, 6CoE 74/2012, 6CoE 95/2012, 6CoE 16/2012, 6CoE 12/2011, 6CoE 173/2011, 6CoE 1/2012 20CoE 40/2012, 20CoE 70/2012, 20CoE 73/2012, 20CoE 132/2012, 20CoE 200/2012, 20CoE 210/2012 (porov. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci I. ÚS 610/2012). Rozhodcovský rozsudok bol založený na neprijateľnej rozhodcovskej doložke v spotrebiteľskej zmluve. Neprijateľná zmluvná podmienka je neplatná, a teda nevyvoláva právne účinky obdobne ako keď rozhodcovskej zmluvy niet (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 1/2012, uznesenie Krajského súdu v Prešove vo veci 6CoE 66/2012, 6CoE 256/2012).

Na veci nič nemení uzavretie zmluvy o úvere pred 1.1.2008, pretože súdu nič nebráni judikovať nekalosť rozhodcovskej doložky podľa generálnej klauzuly podľa § 53 ods. 1 č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zakotvanej do zákona od 1.4.2004 (§ 23a zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovaná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 6MCdo 9/2012). Oprávnený si v tomto smere dôkazné bremeno nesplnil. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad (čl. 3 Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách).

Záver o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky odvolací súd vidí tiež v geografickom faktore v zmysle judikatúry. Nepriemeraná vzdialenosť od miesta rozhodcovského konania je skutočnosťou, ktorá má odradzujúce účinky pre spotrebiteľa vo vzťahu k uplatňovaniu práva. Už len samotná vzdialenosť cca

400 km na rozhodcovské konanie je odradzujúca. (rozsudok Súdneho dvora EÚ C-240/98 - C-244/98 Océano Grupo Editorial)

Je treba zdôrazniť, že Európska únia vzhľadom na význam ochrany spotrebiteľa a v záujme vyššej kvality života ľudí podporuje v rozhodcovských veciach zbavenie účinku rozhodcovského rozsudku v záujme dosiahnutia ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami, a to aj keď spotrebiteľ v rozhodcovskom konaní nenamietal rozhodcovskú doložku s poukazom na tzv. geografickú neprijateľnosť miesta konania (Rozsudok Súdneho dvora EÚ C-240/98 -C-244/98 Océano Grupo Editorial, tiež C-40/08 Asturcom).

Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd so zreteľom na neplatnú rozhodcovskú doložku nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami.

Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku I., II. a IV. ako správne vrátane osvojenia si dôvodov (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

Záverom odvolací súd poznamenáva, že o návrhu súdneho exekútora o priznanie trov exekúcie rozhodne príslušný sudca súdu prvého stupňa.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.